

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 581/2012-41

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 30. apríla 2013 v senáte zloženom z predsedu Juraja Horvátha a zo sudcov Sergeja Kohuta a Lajosa Mészárosa prerokoval prijatú sťažnosť dr. R. B., R. B. a M. B., všetci bytom P., zastúpených advokátkou Mgr. J. P., P., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 64/1997 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo dr. R. B., R. B. a M. B. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv

a základných slobôd postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 64/1997 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 64/1997 prikazuje ďalej konať bez zbytočných prietáhov.

3. Dr. R. B., R. B. a M. B. priznáva finančné zadost'učinenie každému v sume po 2 500 € (slovom dvetisícpäťsto eur), ktoré im je Okresný súd Trnava povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Okresný súd Trnava je povinný uhradiť dr. R. B., R. B. a M. B. trovy konania v sume 640,89 € (slovom šesťstoštyridsať eur a osemdesiatdeväť centov) na účet ich právnej zástupkyne Mgr. J. P., P., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) prijal uznesením č. k. II. ÚS 581/2012-21 z 13. decembra 2012 na ďalšie konanie sťažnosť dr. R. B., R. B. a M. B. (ďalej len „sťažovatelia“) v časti namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Trnava (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 64/1997.

2. Z obsahu sťažnosti a z jej príloh vplynulo, že «Matka sťažovateľov M. B., nar..., zomr... ako navrhovateľka podala dňa 04.04.1997 na Okresný súd Trnava návrh na začatie konania o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov proti odporcovi: J. B., naposledy bytom: H., ktorým návrhom sa domáhala vyporiadania bezpodielového

spoluvlastníctva manželov s odporcom, ktoré zaniklo rozvodom ich manželstva na základe Rozsudku Okresného súdu v Trnave zo dňa 30.04.1996, sp. zn. 30C41/96.

Konanie je vedené na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 17C/64/1997. Uznesením Okresného súdu Trnava zo dňa 19.10.2011 bolo matke sťažovateľov priznané oslobodenie od súdnych poplatkov z dôvodu, že od 14.05.1987 poberala invalidný dôchodok a dávky v hmotnej núdzi. ...

Prejednávaná vec nie je skutkovo ani právne náročná, aj keď v konaní bolo potrebné z dôvodu neochoty zo strany odporcu, vypracovať tri znalecké posudky. Súd však znalecké dokazovanie nenariadil na jednom pojednávaní, ale postupne, pričom nebolo potrebné zachovávať kontinuitu posudkov, posudky na seba nenadväzovali, išlo o rôzne predmety ohodnocovania.

Z dôvodu, že súd vo veci nekonal bez zbytočných prieťahov, podala dňa 16.08.2011 matka sťažovateľov predsedkyňi súdu sťažnosť na prieťahy v konaní. Aj krátko pred svojou smrťou v liste zo dňa 29.9.2011 sa sťažuje na bezmocnosť a nemožnosť uplatnenia svojich základných práv.

V odpovedi predsedkyne Okresného súdu Trnava pod č. Spr 333/10 zo dňa 15.11.2011 sa uvádza, že: „prieťahy v konaní boli spôsobené zmenami v personálnom obsadení súdu ako aj správaním odporcu a jeho advokátov...“ Súd teda sám vo svojom oznámení konštatuje prieťahy v konaní, avšak nepovažuje za potrebné prijímať žiadne opatrenia na zabezpečenie plynulosti konania, pričom ani po roku od podania sťažnosti nie je vec ukončená v konaní na prvom stupni.

Z uvedeného vyplýva, že súd aj vzhľadom na konanie odporcu nepostupoval dostatočne efektívne, pričom § 52 a nasl. OSP poskytuje súdu dostatočné donucovacie prostriedky na zabezpečenie účasti účastníka konania na pojednávaniach, resp. na poskytnutí súčinnosti znalcom.».

V odôvodnení sťažnosti sťažovateľa ďalej uviedli:

„V prejednáwanej veci ide vyporiadanie BSM, ktorú vec nemožno považovať vec skutkovo, právne ani procesne zložitú na prejednanie a rozhodnutie. Na druhej strane je pre sťažovateľku a jej právnych nástupcov vec významná, pretože od rozvodu manželstva uplynulo už 15 rokov, odporca majetok patriaci do BSM buď spotreboval alebo predal

a súdne konanie je tak jediný spôsob, akým sa sťažovatelia môžu domôcť určenia vyporiadacieho podielu a ochrany svojho práva v súlade s § 149 a nasl. Občianskeho zákonníka.

Sťažovateľka a následne po jej smrti jej deti svojím správaním nespôsobili nečinnosť súdu v tejto veci, ani neprispeli k prietahom konaní. Naopak, sťažovateľka sa aktívne dožadovala pokračovania v konaní. Medzi jednotlivými úkonmi súdu boli dlhé obdobia nečinnosti súdu, zrejme aj z dôvodu striedania zákonných sudcov, ktorí sa museli vždy od počiatku oboznámiť so spisovým materiálom. Preto sú sťažovatelia toho názoru, že prietahy v konaní sp. zn.: 17C/64/1997 sú neodôvodnené, zbytočné a majú príčinu na strane súdu.

Na základe uvedených skutočností sú sťažovatelia presvedčení o porušení svojho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trnava vo veci vedenej na tomto súde pod sp. zn.: 17C/64/1997. ...

Pred podaním tejto sťažnosti na Ústavný súd Slovenskej republiky sa sťažovatelia domáhali nápravy na Okresnom súde Trnava sťažnosťami na prietahy v konaní podľa § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Nakoľko sťažnosť na prietahy predsedkyňa súdu vyhodnotila ako neopodstatnenú..., právni nástupcovia navrhovateľky M. B. boli nútení obrátiť sa so sťažnosťou na Ústavný súd SR. Konajúci súd nerozhodol o návrhu sťažovateľky od roku 1997 a po podaní sťažnosti navrhovateľky nevykonal úkony smerujúce k odstráneniu stavu právnej neistoty sťažovateľky.“

Sťažovatelia žiadajú, aby im ústavný súd priznal primerané finančné zadostučinenie v sume 6 000 € pre každého z nich, a to vzhľadom na okolnosti prípadu a dĺžku prietahov v namietanom konaní, „*nakoľko súdne konanie prebieha už 15 rokov, pričom nebolo do dnešného dňa rozhodnuté v konaní na prvom stupni*“.

2.1 Sťažovatelia navrhujú, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„Okresný súd Trnava v konaní vedenom pod sp. zn.: 17C/64/1997 porušil základné právo sťažovateľov R. B., R. B. a M. B., právnych nástupcov, dedičov M. B. na

prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie veci v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Okresnému súdu Trnava prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn.: 17C/64/1997 konal bez zbytočných prietáhov.

Sťažovateľom R. B. priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 6.000,- €, R. B. priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 6.000,- € a M. B. priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 6.000,- €, ktoré je Okresný súd Trnava povinný vyplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

Sťažovateľom R. B., R. B. a M. B. priznáva náhradu trov právneho zastúpenia podľa vyčíslenia právneho zástupcu sťažovateľov, ktorú je Okresný súd Trnava povinný vyplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľov do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

3. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania: okresný súd, zastúpený jeho predsedníčkou JUDr. D. V., listom sp. zn. 1 SprV 592/2012 z 11. februára 2013 a právna zástupkyňa sťažovateľov stanoviskom k uvedenému vyjadreniu okresného súdu z 22. februára 2013.

3.1 Predsedníčka okresného súdu vo svojom vyjadrení okrem chronológie úkonov vykonaných súdom v namietanom konaní ďalej uviedla:

„Z... uvedeného vyplýva, že ide o právne i skutkovo zložitú vec, kde vo veci sa už vypracováva tretí znalecký posudok a prietahy v konaní boli spôsobené zmenami v personálnom obsadení súdu ako aj správaním odporcu a jeho advokátov, ktorí sa nedostavovali na pojednávania a neposkytovali súčinnosť znalcom.

Zistila som, že v súčasnosti vecprejednávajúca sudkyňa JUDr. D. M. koná bez prietáhov, preto nie je potrebné prijímať opatrenia na zabezpečenie plynulosti konania a v minulosti spôsobené prietahy v konaní boli spôsobené nedostatočným personálnym obsadením Okresného súdu Trnava a z toho dôvodu mimoriadnou pracovnou zaťaženosťou jednotlivých sudcov.

Na záver uvádzam, že súhlasím s tým, aby Ústavný súd SR upustil od ústneho pojednania veci.“

3.2 Právna zástupkyňa sťažovateľov vo svojom stanovisku k uvedenému vyjadreniu predsedníčky okresného súdu k veci uviedla:

«Z popisu vykonaných procesných úkonov je zrejmé, že od podania návrhu po dobu 15 rokov nedošlo k rozhodnutiu vo veci samej v prvostupňovom konaní. Počas tohto obdobia došlo päťkrát k zmene zákonného sudcu. Podotýkam, že až po podaní sťažnosti na prietahy sťažovateľkou-zomrelou M. B., matkou sťažovateľov v roku..., došlo k výraznejšiemu konaniu zo strany Okresného súdu Trnava, ktoré však opäť nevedlo k rozhodnutiu. Mám za to, že organizácia práce súdu nie je ospravedliteľným dôvodom pre nečinnosť súdu. Priznanie ústavného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zakladá povinnosť súdu aj sudcu na organizovanie práce tak, aby sa toto ústavné právo objektívne realizovalo.

Minimálne 4 roky sa vo veci nekonalo z dôvodu rozhodovania o predbežnom opatrení a odvolaní sa odporcu voči rozhodnutiu. Následne po rozhodnutí Krajského súdu v Trnave zo dňa 19.10.2004 bolo ďalšie pojednávanie vytýčené takmer po dvoch rokoch, kedy nedošlo k vykonaniu ani jedného úkonu zo strany prvostupňového súdu.

Podľa vyjadrenia Okresného súdu Trnava odporca neposkytoval súčinnosť pri oceňovaní nehnuteľností, on aj jeho právny zástupca ospravedlňoval svoju neúčast' na pojednávaniach z dôvodu choroby, pracovných záležitostí v zahraničí a pod., čím dochádzalo účelovo k odd'arovaniu rozhodnutia vo veci samej. Odporcovi sa podarilo a stále darí vyhýbať sa svojej povinnosti vyporiadania majetku patriaceho do BSM so svojou bývalou manželkou po rozvode manželstva, ktorá sa „spravodlivého rozdelenia majetku“ žiaľ nedožila. Po rozvode manželstva žila so svojimi deťmi z invalidného dôchodku, pričom odporca po celú dobu trvania sporu užíval spoločne nadobudnutý majetok a finančné prostriedky spotreboval. Podľa môjho názoru má zákonný sudca dostatočné množstvo zákonných prostriedkov voči účastníkovi konania, ktorý neposkytuje súdu požadovanú súčinnosť alebo sa nedostavuje na pojednávania, ktoré zo strany konajúceho sudcu neboli dostatočne využité na to, aby bol zaistený plynulý priebeh pojednania veci bez zbytočných prietahov.

Rovnako aj z ďalšieho popisu úkonov vykonaných súdom vo veci sp. zn. 17C/64/1997 vyplýva, že súd nepostupoval pri vykonávaní úkonov efektívne a bez prieťahov, pretože skutočnosti týkajúce sa potreby oceniť nehnuteľnosti, ktoré boli predmetom vyporiadania BSM boli súdu známe už z podanej žaloby a bolo teda vecou zákonného sudcu vykonať potrebné úkony bez zbytočného odkladu.

Na základe uvedeného som toho názoru, že neexistujú žiadne zákonné dôvody pre nečinnosť súdu v danej veci a obdobia nečinnosti súdu treba považovať za zbytočné prieťahy v konaní a právo sťažovateľov na prerokovanie jej veci bez zbytočných prieťahov bolo porušené. Navrhujem preto, aby Ústavný súd Slovenskej republiky rozhodol Nálezom v zmysle návrhu sťažovateľov v sťažnosti zo dňa 18.10.2012.»

3.3 Právna zástupkyňa sťažovateľov zároveň listom doručeným ústavnému súdu 4. februára 2013 oznámila: „*netrváme na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie.*“

4. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich stanoviskami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia základného práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru.

II.

Z obsahu sťažnosti, jej príloh, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho spisu ústavný súd zistil tento priebeh a stav konania vedeného pod sp. zn. 17 C 64/1997:

Dňa 4. apríla 1997 M. B. (ďalej len „žalobkyňa“ alebo „právna predchodkyňa sťažovateľov“) podala na okresnom súde žalobu o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej len „BSM“) po rozvode proti J. B. (ďalej len „žalovaný“).

Dňa 26. júna 1997 žalobkyňa zaplatila súdny poplatok za žalobu.

Dňa 4. júla 1997 okresný súd nariadil pojednávanie na 6. august 1997, zároveň vyzval žalovaného, aby sa vyjadril k žalobe, a žalobkyňu na predloženie listov vlastníctva k tým nehnuteľnostiam, ktoré tvoria masu BSM.

Dňa 14. júla 1997 žalovaný sa vyjadril k žalobnému návrhu.

Dňa 15. júla 1997 žalobkyňa odpovedala na výzvu okresného súdu.

Dňa 6. augusta 1997 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo vzhľadom na neprítomnosť žalovaného odročené na 24. september 1997.

Dňa 24. septembra 1997 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo po vypočutí žalovaného odročené na neurčito pre účel zistenia stavu finančných prostriedkov účastníkov patriacich do BSM.

Dňa 20. októbra 1997 žalobkyňa v zmysle záverov z ostatného pojednávania doručila špecifikáciu hnutel'ných vecí, ktoré patria do BSM.

Dňa 11. marca 1998 žalobkyňa doručila vyjadrenie k predmetu sporu.

Dňa 3. júna 1998 okresný súd požiadal príslušný katastrálny úrad o zaslanie listov vlastníctva k nehnuteľnostiam, ktoré sú predmetom vyporiadania, zároveň požiadal Slovenskú sporiteľňu, a. s. (ďalej len „SLSP“), a Slovenskú poisťovňu, a. s. (ďalej len „poisťovňa“), o informáciu o vedení vkladných knižiek a poisťných zmlúv.

Dňa 19. júna 1998 SLSP a poisťovňa oznámili požadované informácie, príslušný katastrálny úrad doručil požadované listy vlastníctva.

Dňa 17. augusta 1998 okresný súd nariadil pojednávanie na 14. september 1998.

Dňa 14. septembra 1998 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo po vypočutí účastníkov konania odročené na 26. október 1998 pre účel doplnenia dokazovania.

Dňa 13. októbra 1998 okresný súd zrušil pojednávanie nariadené na 26. október 1998.

Dňa 13. novembra 1998 bola vec pridelená JUDr. M. z dôvodu práceneschopnosti zákonnej sudkyne.

Dňa 25. januára 1999 žalobkyňa požiadala o nariadenie pojednávania.

Dňa 6. apríla 1999 okresný súd nariadil pojednávanie na 2. júl 1999.

Dňa 2. júla 1999 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené z dôvodu neprítomnosti žalovaného.

Dňa 22. septembra 1999 okresný súd uznesením ustanovil znalca na určenie hodnoty hnutelných vecí tvoriacich BSM.

Dňa 3. novembra 1999 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito z dôvodu, že znalec nevypracoval znalecký posudok (nebol mu zaslaný súdny spis).

Dňa 10. novembra 1999 žalobkyňa doručila námietku zaujatosti proti konajúcej sudkyňi.

Dňa 15. novembra 1999 okresný súd zaslal spis ustanovenému znalcovi.

Dňa 30. novembra 1999 konajúca sudkyňa sa vyjadrila k námietke zaujatosti.

Dňa 22. februára 2000 ustanovený znalec predložil vypracovaný znalecký posudok spolu s vyúčtovaním znalečného.

Dňa 23. marca 2000 okresný súd zaslal vypracovaný znalecký posudok účastníkom konania.

Dňa 18. septembra 2000 okresný súd nariadil pojednávanie na 15. december 2000.

Dňa 15. decembra 2000 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito pre účel zabezpečenia znaleckého posudku na záhradnú chatku a listov vlastníctva k ďalším nehnuteľnostiam tvoriacich BSM.

Dňa 12. februára 2001 okresný súd vyzval žalovaného pod hrozbou uloženia poriadkovej pokuty na predloženie listov vlastníctva k nehnuteľnostiam v BSM.

Dňa 15. februára 2001 okresný súd uznesením priznal znalcovi znalečné.

Dňa 2. marca 2001 žalovaný doručil stavebné povolenie na stavbu záhradnej chatky.

Dňa 26. marca 2001 sa žalovaný odvolal proti uzneseniu, ktorým okresný súd rozhodol o úhrade poplatkov SLSP za poskytnutie písomnej správy.

Dňa 29. marca 2001 okresný súd zaslal odvolanie žalovaného žalobkyňi.

Dňa 28. júna 2001 opatrením predsedníčky okresného súdu bola vec prikázaná na konanie a rozhodnutie sudkyňi JUDr. M.

Dňa 28. novembra 2001 žalovaný doručil návrh na predbežné opatrenie.

Dňa 14. decembra 2001 okresný súd uznesením vyzval žalovaného na doplnenie podania označeného ako „predbežné opatrenie“.

Dňa 17. januára 2002 žalovaný opravil návrh na nariadenie predbežného opatrenia.

Dňa 25. januára 2002 opatrením predsedníčky okresného súdu bola vec prikázaná na prerokovanie a rozhodnutie sudkyňi JUDr. M.

Dňa 22. februára 2002 okresný súd vyzval žalovaného na zaplatenie súdneho poplatku za návrh na nariadenie predbežného opatrenia.

Dňa 27. februára 2002 žalovaný zaplatil súdny poplatok za návrh.

Dňa 15. marca 2002 okresný súd vyzval žalobkyňu, aby sa vyjadrila k návrhu žalovaného na vydanie predbežného opatrenia.

Dňa 27. marca 2002 žalobkyňa doručila vyjadrenie k návrhu na vydanie predbežného opatrenia.

Dňa 12. apríla 2002 okresný súd uznesením zamietol návrh na nariadenie predbežného opatrenia.

Dňa 10. júna 2002 žalovaný podal odvolanie proti uzneseniu okresného súdu o zamietnutí jeho návrhu.

Dňa 2. decembra 2002 okresný súd vyzval žalovaného na doplnenie podania označeného ako odvolanie.

Dňa 13. januára 2003 žalovaný doručil „*doplnenie odvolania*“.

Dňa 10. februára 2003 okresný súd zaslal žalobkyňi odvolanie žalovaného spolu s výzvou na vyjadrenie.

Dňa 3. marca 2003 žalobkyňa sa vyjadrila k odvolaniu žalovaného.

Dňa 6. marca 2003 bol spis predložený Krajskému súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) na rozhodnutie o odvolaní žalovaného.

Dňa 19. októbra 2004 krajský súd uznesením sp. zn. 10 Co 59/03 odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu potvrdil.

Dňa 9. novembra 2004 bol spis vrátený okresnému súdu.

Dňa 29. marca 2005 okresný súd požiadal poštu o vrátenie doručenky na meno žalovaného, ktorá nebola súdu vrátená.

Dňa 11. apríla 2005 Pošta H. doručila okresnému súdu predmetnú doručenkú.

Dňa 11. mája 2006 okresný súd nariadil pojednávanie na 3. júl 2006.

Dňa 8. júna 2006 žalobkyňa doručila vyjadrenie vo veci spolu s návrhmi na vykonanie dôkazov.

Dňa 3. júla 2006 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo po vypočutí účastníkov konania odročené na 18. september 2006 na účely pripojenia spisu okresného súdu sp. zn.

20 C 139/1996 (spor vo veci spoločného nájmu bytu účastníkov konania). Spis bol súdom pripojený 18. júla 2006.

Dňa 18. septembra 2006 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo po vypočutí účastníkov konania odročené na 18. október 2006 pre účel doplnenia dokazovania.

Dňa 18. októbra 2006 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo po výsluchu účastníkov konania odročené na neurčito pre účel doplnenia dokazovania.

Dňa 20. októbra 2006 okresný súd požiadal Správu katastra N. a Správu katastra P. o súčinnosť pri zisťovaní nehnuteľného majetku, ktorého bol žalovaný v minulosti vlastníkom.

Dňa 26. októbra 2006 žalovaný doručil listinné dôkazy v zmysle záverov z ostatného pojednávania.

Dňa 7. novembra 2006 Správa katastra N. oznámila okresnému súdu požadované informácie.

Dňa 21. novembra 2006 okresný súd urgoval žalovaného na oznámenie adries navrhovaných svedkov a na predloženie úplných listinných dôkazov.

Dňa 27. marca 2007 okresný súd opätovne žiadal Správu katastra P. o podanie správy (o oznámenie vlastníka pozemku, na ktorom je postavená záhradná chatka v BSM) a prostredníctvom právneho zástupcu urgoval žalovaného na splnenie výzvy z 21. novembra 2006.

Dňa 16. apríla 2007 Správa katastra P. doručila požadovanú správu.

Dňa 14. júna 2007 okresný súd opätovne urgoval právneho zástupcu žalovaného na splnenie výzvy z 21. novembra 2006.

Dňa 20. júla 2007 právny zástupca žalovaného reagoval na výzvu okresného súdu z 21. novembra 2006.

Dňa 1. februára 2008 okresný súd nariadil pojednávanie na 31. marec 2008.

Dňa 31. marca 2008 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na 21. apríl 2008 z dôvodu neprítomnosti právneho zástupcu žalovaného, ktorý sa ospravedlnil a žiadal pojednávanie odročiť.

Dňa 18. apríla 2008 právny zástupca žalovaného ospravedlnil svoju neúčasť na nariadenom pojednávaní z dôvodu kolízie pojednávania a žiadal pojednávanie odročiť.

Dňa 21. apríla 2008 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené z dôvodu neprítomnosti žalovaného na 7. máj 2008.

Dňa 6. mája 2008 nový právny zástupca žalovaného JUDr. J. ospravedlnil neúčast' na nariadenom pojednávaní kolíziou s iným pojednávaním a žiadal o odročenie pojednávania.

Dňa 7. mája 2008 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré po vypočutí predvolaného svedka bolo odročené na 2. jún 2008.

Dňa 30. mája 2008 právny zástupca žalovaného požiadal o odročenie nariadeného pojednávania z dôvodu kolízie pojednávanií.

Dňa 2. júna 2008 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na 2. júl 2008 z dôvodu neprítomnosti žalovaného a jeho právneho zástupcu.

Dňa 2. júla 2008 bolo nariadené pojednávanie odročené na 8. september 2008.

Dňa 5. septembra 2008 právny zástupca žalovaného požiadal o odročenie nariadeného pojednávania z dôvodu kolízie pojednávanií.

Dňa 8. septembra 2008 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na 22. október 2008 vzhľadom na neprítomnosť právneho zástupcu žalovaného.

Dňa 22. októbra 2008 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na 19. november 2008 pre účel mimosúdneho vyriešenia sporu.

Dňa 18. novembra 2008 právny zástupca žalovaného žiadal odročiť pojednávanie z dôvodu svojej práceneschopnosti.

Dňa 19. novembra 2008 okresný súd odročil nariadené pojednávanie na 21. január 2009.

Dňa 19. januára 2009 právny zástupca žalovaného žiadal ospravedlniť svoju neúčast' na pojednávaní z dôvodu, že na tento termín nemôže zabezpečiť účasť žalovaného, ktorý je v tom čase služobne v zahraničí.

Dňa 21. januára 2009 okresný súd odročil pojednávanie na 23. február 2009.

Dňa 20. februára 2009 právny zástupca žalovaného oznámil ukončenie právneho zastúpenia.

Dňa 23. februára 2009 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito pre účel vykonania znaleckého dokazovania a zistenia aktuálnej adresy žalovaného v Londýne.

Dňa 25. februára 2009 žalobkyňa oznámila adresu, na ktorú možno žalovanému doručovať súdne zásielky.

Dňa 7. mája 2009 žalobkyňa požiadala o nariadenie pojednávania.

Dňa 25. mája 2009 okresný súd nariadil pojednávanie na 29. jún 2009.

Dňa 29. júna 2009 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené pre neprítomnosť žalovaného na 24. august 2009.

Dňa 24. augusta 2009 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito pre účel vykonania znaleckého dokazovania (na zistenie ceny motorového vozidla zn. Škoda Favorit a záhradnej chatky).

Dňa 21. septembra 2009 okresný súd uznesením ustanovil znalcov Ing. M. a Ing. L.

Dňa 12. novembra 2009 súdna znalkyňa oznámila, že znalecký posudok nemôže vypracovať z dôvodu, že nemá potrebné doklady ani prístup k nehnuteľnosti (vzhľadom na nesúčinnosťné správanie žalovaného).

Dňa 11. decembra 2009 okresný súd vyzval žalovaného na poskytnutie súčinnosti znalkyni pri vypracovaní znaleckého posudku.

Dňa 27. januára 2010 znalkyňa oznámila, že žalovaný je v zahraničí a jeho právny zástupca ju vo veci vypracovania znaleckého posudku dosiaľ nekontaktoval.

Dňa 16. marca 2010 okresný súd oznámil znalkyni, aby vypracovala znalecký posudok bez vykonania obhliadky v súčinnosti so žalobkyňou.

Dňa 9. apríla 2010 znalkyňa opätovne požiadala o zabezpečenie súčinnosti žalovaného s tým, že bez obhliadky nie je možné znalecký posudok vypracovať.

Dňa 7. mája 2010 okresný súd uložil žalovanému poriadkovú pokutu v sume 500 €.

Dňa 10. mája 2010 okresný súd vyzval žalovaného na poskytnutie súčinnosti ustanovenej súdnej znalkyni.

Dňa 20. augusta 2010 okresný súd predvolal žalobkyňu na informatívny výsluch na 4. október 2010. Zároveň opätovne doručoval uznesenie zo 7. mája 2010 a výzvu z 10. mája 2010 žalovanému prostredníctvom polície.

Dňa 13. septembra 2010 advokát JUDr. H. oznámil, že prevzal právne zastupovanie žalovaného v spore.

Dňa 14. septembra 2010 sa žalovaný odvolal proti uzneseniu o uložení poriadkovej pokuty.

Dňa 16. septembra 2010 okresný súd zrušil termín informatívneho výsluchu žalobkyne.

Dňa 12. novembra 2010 sa ustanovený súdny znalec informoval, kedy môže prevziať spis pre účel vypracovania znaleckého posudku.

Dňa 7. decembra 2010 okresný súd oznámil znalcovi, že spis si môže prevziať na súde. Zároveň vyzval ustanovenú znalkyňu na predloženie znaleckého posudku.

Dňa 23. decembra 2010 znalkyňa oznámila, že v uvedenej veci nekonala, pretože jej nebolo oficiálne okresným súdom oznámené, kto je právnym zástupcom žalovaného.

Dňa 11. januára 2011 okresný súd oznámil znalkyni prevzatie právneho zastupovania žalovaného.

Dňa 20. januára 2011 súdny znalec prevzal spis na vypracovanie posudku.

Dňa 18. februára 2011 súdny znalec predložil vypracovaný znalecký posudok.

Dňa 1. marca 2011 okresný súd uznesením priznal znalcovi znalečné.

Dňa 9. marca 2011 ustanovená znalkyňa predložila vypracovaný znalecký posudok.

Dňa 19. apríla 2011 okresný súd vyzval znalkyňu na doplnenie vyúčtovania znalečného.

Dňa 20. apríla 2011 okresný súd nariadil pojednávanie na 18. máj 2011.

Dňa 12. mája 2011 znalkyňa reagovala na výzvu okresného súdu z 19. apríla 2011.

Dňa 18. mája 2011 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré po vypočutí účastníkov bolo odročené na neurčito pre účel ustanovenia znalca na zistenie hodnoty členského podielu v bytovom družstve.

Dňa 25. mája 2011 okresný súd uznesením ustanovil súdneho znalca Ing. P., zároveň vyzval žalobkyňu na preukázanie jej osobných a majetkových pomerov vo veci jej žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov, opätovne vyzval súdnu znalkyňu na doplnenie vyúčtovania znalečného.

Dňa 8. júna 2011 ustanovený znalec prevzal spis pre účel vypracovania znaleckého posudku.

Dňa 16. júna 2011 žalobkyňa preukázala svoje osobné a majetkové pomery.

Dňa 20. júna 2011 znalkyňa doplnila vyúčtovanie znalečného. Právny zástupca žalovaného doručil „*Ospravedlnenie – žiadosť o preloženie miestneho šetrenia*“.

Dňa 28. júna 2011 ustanovený znalec požiadal o predĺženie lehoty na vypracovanie znaleckého posudku do doby poskytnutia potrebnej súčinnosti procesných strán.

Dňa 1. júla 2011 okresný súd vyzval právneho zástupcu žalovaného, aby v lehote 30 dní zabezpečil prístup k bytu, ktorý je predmetom znaleckého dokazovania, zároveň rozhodol o predĺžení lehoty na vypracovanie znaleckého posudku.

Dňa 3. augusta 2011 znalec oznámil, že mu nebola zo strany žalovaného poskytnutá potrebná súčinnosť na vypracovanie znaleckého posudku.

Dňa 23. augusta 2011 okresný súd opätovne vyzval právneho zástupcu žalovaného na poskytnutie súčinnosti znalcovi pod hrozbou uloženia poriadkovej pokuty.

Dňa 9. septembra 2011 ustanovený znalec oznámil, že vzhľadom na neposkytnutie súčinnosti účastníkmi konania nie je schopný znalecký posudok vypracovať.

Dňa 17. októbra 2011 sa ustanovený súdny znalec na základe predvolania okresného súdu ustanovil na informatívny výsluch. Po zabezpečení podkladov z Bytového družstva v T. sa znalec zaviazal vypracovať znalecký posudok v lehote 30 dní.

Dňa 18. októbra 2011 okresný súd požiadal príslušné bytové družstvo o predloženie podkladov potrebných na vypracovanie znaleckého posudku.

Dňa 19. októbra 2011 okresný súd uznesením priznal žalobkyni oslobodenie od súdnych poplatkov v plnom rozsahu, zároveň priznal znalkyni Ing. M. znalečné.

Dňa 3. novembra 2011 bytové družstvo doručilo požadované podklady, ktoré okresný súd následne zaslal ustanovenému znalcovi.

Dňa 12. decembra 2011 znalec doručil vypracovaný znalecký posudok.

Dňa 20. januára 2012 okresný súd uznesením priznal znalcovi znalečné.

Dňa 26. januára 2012 okresný súd zaslal vypracovaný znalecký posudok účastníkom na vyjadrenie (zásielka adresovaná žalobkyni sa vrátila s poznámkou „*adresát zomrel*“).

Dňa 9. februára 2012 okresný súd požiadal Mestský úrad v P. o zaslanie úmrtného listu žalobkyne.

Dňa 21. februára 2012 žalovaný doručil vyjadrenie k znaleckému posudku a návrh na prerušenie konania.

Dňa 27. februára 2012 Mestský úrad v P. doručil úmrtný list žalobkyne.

Dňa 2. marca 2012 okresný súd požiadal Okresný súd Piešťany o oznámenie sp. zn. konania, pod ktorou sa prerokúva dedičstvo po žalobkyni, ako aj stavu konania.

Dňa 22. marca 2012 Okresný súd Piešťany doručil rovnopis právoplatného osvedčenia o dedičstve.

Dňa 30. marca 2012 okresný súd vyzval sťažovateľov (dedičov žalobkyne) na oznámenie, či súhlasia so vstupom do konania na strane žalobcu.

Dňa 26. apríla 2012 sťažovatelia oznámili, že súhlasia so vstupom do konania.

Dňa 18. júla 2012 okresný súd nariadil pojednávanie na 24. september 2012, zároveň zaslal sťažovateľom na vyjadrenie znalcom predložený znalecký posudok.

Dňa 24. septembra 2012 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito pre účel poskytnutia lehoty žalovanému na odôvodnenie návrhu na prerušenie konania.

Dňa 7. novembra 2012 okresný súd uznesením rozhodol, že konanie neprerušuje.

Dňa 6. decembra 2012 sa žalovaný odvolal proti uzneseniu okresného súdu zo 7. novembra 2012.

Dňa 14. decembra 2012 okresný súd zaslal odvolanie žalovaného sťažovateľom.

Dňa 9. januára 2013 bol spis predložený krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 64/1997 dochádza k porušovaniu základného práva sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná.

Ústavný súd si pri výklade práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, I. ÚS 65/04, I. ÚS 95/06).

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstráni. K odstráneniu stavu právnej neistoty dochádza až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu. Preto na naplnenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nestačí, aby štátne orgány vec prerokovali, prípadne vykonali rôzne úkony bez ohľadu na ich počet a právoplatne nerozhodli (m. m. I. ÚS 24/03, IV. ÚS 232/03). Priznanie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zakladá povinnosť súdu aj sudcu na organizovanie práce tak, aby sa toto právo objektívne realizovalo (II. ÚS 21/01).

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). Ústavný súd pritom prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií postupoval aj v danom prípade.

Ústavný súd konštatuje, že v prípade sťažovateľov došlo k procesnoprávnemu nástupníctvu (sukcesii), teda k zmene doterajšieho účastníka konania na strane žalobcu, a to na základe univerzálnej sukcesie (dedenie). Keďže univerzálna sukcesia automaticky vyvoláva procesnoprávne nástupníctvo, okresný súd nemusel uznesením túto zmenu pripustiť. Uvedená skutočnosť má podľa názoru ústavného súdu zásadný význam pre vymedzenie obdobia, ktoré podlieha posúdeniu namietanej protiústavnosti konania okresného súdu, pretože v uvedenom prípade v dôsledku zmeny účastníkov konania nedošlo k vzniku nového procesnoprávneho vzťahu (ako to je pri zámene účastníkov), ale k procesnoprávnemu nástupníctvu do už existujúceho procesnoprávneho vzťahu (m. m. I. ÚS 52/01).

S prihliadnutím na tento záver ústavný súd nemal pochybnosť, že sťažovatelia môžu uplatňovať právo na konanie bez zbytočných prietáhov aj pre štádium konania, ktoré tejto zmene predchádzalo. Vzhľadom na to, že sťažovatelia vstúpili do konania na základe univerzálnej sukcesie, ústavný súd bude pri posudzovaní postupu okresného súdu prihliadať aj na obdobie týkajúce sa ich právnej predchodkyne.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosti veci, ústavný súd konštatuje, že doterajšia dĺžka trvania posudzovaného konania rozhodne nebola závislá od zložitosti veci. Potreba ustálenia skutkového stavu vykonaním výsluchov svedkov a zisťovanie hodnoty vecí tvoriacich BSM znaleckým dokazovaním (ustanovením znalcov z viacerých odborov) síce môže robiť

občianskoprávnu vec skutkovo zložitejšou, avšak nemožno ňou ospravedlniť prípadnú absolútnu nečinnosť všeobecného súdu v rámci jeho postupu.

2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľov (a ich právnej predchodkyne) v namietanom konaní, ústavný súd nezistil žiadnu okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na ich ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v predmetnom konaní k zbytočným priet'ahom. Právna predchodkyňa sťažovateľov sa prostredníctvom svojej právnej zástupkyne aktívne dožadovala pokračovania v konaní, podala sťažnosť na priet'ahy v konaní.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v napadnutom konaní a v tejto súvislosti zistil, že okresný súd spôsobil neúmerne predĺženie konania predovšetkým svojou nečinnosťou.

Poukazujúc na chronologický prehľad doterajšieho priebehu konania ústavný súd konštatuje, že okresný súd bol v posudzovanom konaní nečinný v obdobiach: od 20. októbra 1997 do 3. júna 1998 (7 mesiacov), od 14. septembra 1998 do 2. júla 1999 (9 mesiacov), od 23. marca 2000 do 15. decembra 2000 (takmer 9 mesiacov), od 29. marca 2001 do 14. decembra 2001 (8 mesiacov), od 10. júna 2002 do 2. decembra 2002 (takmer 6 mesiacov), od 9. novembra 2004 do 29. marca 2005 (takmer 5 mesiacov), od 11. apríla 2005 do 3. júla 2006 (takmer 15 mesiacov), od 21. novembra 2006 do 27. marca 2007 (4 mesiace), od 20. júla 2007 do 31. marca 2008 (8 mesiacov) a od 23. februára 2009 do 29. júna 2009 (4 mesiace). Celkovo bol teda okresný súd v tejto veci nečinný 75 mesiacov.

Uvedená nečinnosť okresného súdu v trvaní šiestich rokov nie je ospravedlniteľná, pretože súd nevykonával vo veci úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovatelia v predmetnej veci počas súdneho konania nachádzali, čo je základným účelom práva zaručeného v citovanom článku ústavy (pozri napr. I. ÚS 41/02).

Nebolo možné akceptovať obranu okresného súdu, podľa ktorého *„prieťahy v konaní boli spôsobené... aj správaním odporcu a jeho advokátov, ktorí sa nedostavovali na pojednávania a neposkytovali súčinnosť znalcom“*.

Všeobecný súd vzhľadom na jeho povinnosť organizovať procesný postup v súdnom konaní tak, aby sa čo najskôr odstránil ten stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa naň osoba obrátila so žiadosťou o rozhodnutie, zodpovedá za adekvátne a účelné využitie procesných prostriedkov, ktoré mu na tento účel zákon zveruje (vrátane poriadkových opatrení v zmysle § 53 Občianskeho súdneho poriadku). Ako to vyplýva z prehľadu procesných úkonov súdu v namietanom konaní, v tomto prípade sa tak nestalo, čo malo za následok vznik prieťahov v konaní.

Uvedené obdobia nečinnosti okresného súdu bez akýchkoľvek zákonných dôvodov treba považovať za zbytočné prieťahy v konaní, ktoré sú z ústavnoprávneho aspektu netolerovateľné. Vzhľadom na uvedenú dlhodobú nečinnosť ústavný súd konštatuje, že v napadnutom konaní došlo k prieťahom, ktoré neboli spôsobené len zložitou vecí či v dôsledku správania účastníkov konania, ale najmä v dôsledku postupu súdu.

Podľa právneho názoru ústavného súdu vyjadreného v rozhodnutí sp. zn. III. ÚS 14/00 otázky množstva vecí, personálne a organizačné problémy súdu nie sú v zásade ústavne významné pre posúdenie toho, či došlo k zbytočným prieťahom v konaní (mutatis mutandis I. ÚS 55/02, IV. ÚS 84/02), preto obranu predsedníčky okresného súdu, podľa ktorej *„v minulosti spôsobené prieťahy v konaní boli spôsobené nedostatočným personálnym obsadením Okresného súdu Trnava a z toho dôvodu mimoriadnou pracovnou záťažnosťou jednotlivých sudcov“*, nebolo možné akceptovať. Ústava v čl. 48 ods. 2 zaväzuje predovšetkým súdy ako garantov spravodlivosti, aby prijali príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie vecí, a teda vykonanie spravodlivosti bez zbytočných prieťahov. I keď nie všetky nástroje na vyriešenie tzv. objektívnych okolností sa nachádzajú v dispozičnej sfére vedenia súdu či konajúceho sudcu, nemožno systémové nedostatky v oblasti výkonu spravodlivosti pripisovať na ťarchu účastníkov súdneho konania (pozri napr. I. ÚS 119/03).

Napokon ústavný súd konštatuje, že už samotná dĺžka trvania konania bez meritórneho rozhodnutia, ktorá predstavuje 16 rokov, sama osebe signalizuje porušenie základného práva sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov (aj keď vec bola 20 mesiacov aj na krajskom súde z dôvodu rozhodovania o opravnom prostriedku, čo nemožno pripočítvať na ťarchu okresného súdu).

Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd dospel k záveru, že doterajším postupom vo veci konajúceho okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 64/1997 došlo k zbytočným prietahom, a tým aj k porušeniu základného práva sťažovateľov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku tohto rozhodnutia).

4. V nadväznosti na tento výrok a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľom ústavný súd v bode 2 výroku tohto rozhodnutia prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných prietahov.

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovatelia sa domáhali priznania primeraného finančného zadosťučinenia pre každého z nich v sume 6 000 € vzhľadom na okolnosti prípadu a dĺžku prietahov v namietanom konaní, ktoré prebieha už 15 rokov bez meritórneho rozhodnutia.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľov. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať im aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti, s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľov,

najmä vzhľadom na neúmerňú dĺžku namietaného konania bez meritórneho rozhodnutia, považuje za primerané v sume 2 500 € pre každého sťažovateľa.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadost'účinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd o návrhu na priznanie primeraného finančného zadost'účinenia rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 3 výroku tohto rozhodnutia.

6. Ústavný súd napokon podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde rozhodol aj o úhrade trov konania sťažovateľov, ktoré im vznikli v súvislosti s ich právnym zastupovaním advokátkou Mgr. J. P. Sťažovatelia žiadali, aby im ústavný súd priznal úhradu trov konania v celkovej sume 640,89 €.

Ústavný súd priznal úhradu za dva úkony právnej služby vykonané v roku 2012 (prevzatie a prípravu zastúpenia a podanie sťažnosti) a jeden úkon právnej služby vykonaný v roku 2013 (stanovisko k vyjadreniu okresného súdu) v súlade s § 1 ods. 3, § 11 ods. 3 a § 14 ods. 1 písm. a) a b) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Za jeden úkon právnej pomoci vykonaný v roku 2012 patrí odmena v sume 127,16 € a za úkon vykonaný v roku 2013 odmena v sume 130,16 €. Trovy právneho zastúpenia pre jedného sťažovateľa predstavujú sumu 384,48 €. Základná sadzba tarifnej odmeny bola znížená o 50 % (§ 13 ods. 2 vyhlášky), pretože išlo o spoločné úkony pri zastupovaní „dvoch alebo viacerých osôb“, t. j. na sumu 192,24 € v prípade jedného sťažovateľa. V prípade 3 sťažovateľov (3 x 192,24 €) tvorí náhrada trov právneho zastúpenia spolu s režijným paušálom ku každému úkonu (6 x 7,63 € a 3 x 7,81 €) sumu 645,93 €. Keďže sťažovatelia si uplatnili nárok na náhradu trov konania v nižšej sume, ústavný súd im priznal tento nárok len v uplatnenej sume 640,89 €.

Trovy konania je okresný súd povinný zaplatiť na účet právnej zástupkyne sťažovateľov (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 Občianskeho súdneho poriadku) podľa výroku rozhodnutia.

7. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. apríla 2013